

Meghalt Károlyi Lajos.

(A Délmagyarország munkatársától.) Károlyi Lajos festőművész tegnap délből fél-egykor Budapesten a Rókus-kórházban hosszú szenvedés után meghalt. Az elhunyt festőművész, ennek a városnak egyik legnagyobb tehetségű fia, hónapok óta betegeskedett. Súlyos vesebántalmakkal szállították be a Rókus-kórházba, ahol megoperálták. Hosszu hetek keserves szenvedései után már-már ugylátszott, hogy Károlyi jobban lesz, de súlyos gyomorbántalmak támadtak, az operációra legyengült szervezete miatt egyelőre gondolni se mertek és gyöttrő kínok között tegnap délből elszenderült a szép színeknek ez az érdekes fejű és nagy szű költője.

A halálhír csütörtökön reggel érkezett Szegedre és mindenütt, ahol ismerték Károlyi Lajost és művészetét, a legnagyobb megdöbbenést keltette. Károlyi mindössze 51 éves volt és sajtóságos életpályáján még mindig a fejlődés nagy utjai előtt állt. Három évvel ezelőtt nősült. A legitimebb házasságot elte, társaságoktól, törtétektől teljesen visszavonult. A piaristák szegedi főgimnáziumában érettségizett és nem törődve a névtelenség és ismeretlenség nyűgével, igen hosszú ideig képezte magát. 24—25 éves lehetett, amikor elindult Szegedről gyalog, hogy meglátogassa Tolstojt Jasnaja Polnájában. A prófétaelkü nagy költő nagyon, de nagyon érdekelte Károlyit, életmódja azonban közvetlen közlelől nem tetszett neki, nem találta összhangban a műveivel és bizony csalódottan jött haza.

Életének még sok-sok igen érdekes epizódja volt. Hosszu ideig tartózkodott Rómában, mint egy magyar püspök-mecénás növendéke. Az olasz főváros főpapi udvaraiban Károlyit új Rájaelnek hívták és arra akarták rábeszélni, hogy legyen egyházi festő. Károlyi azonban csökönyösen elhárította ezt a fényes jövővel kecsegtető ajánlatot, mert művészi függetlenségét nem akarta feláldozni. Ez a művészi és életelve végigkísérte a sirjáig. Barátai előtt olykor-olykor kitárultak lelkeinek kapui és igen sokan tudtuk, hogy Károlyi a szó teljesen komoly és súlyos értelmében progresszívista. A szovjet meg akarta bizni az ifjú-művészek nevelésével. Ezt az ajánlatot is művészi függetlenségére való hivatkozással hárította el.

Nagybányán együttélt és dolgozott Ferenczy Károllyal, Iványi-Grünwalddal, Torma Jánossal és Erdei Viktorral. Hosszabb-rövidebb ideig tartózkodott Münchenben, Párisban, Firenzében és Rómában, ahol Rudnayval lakott együtt. Művészetének szűk körű szegedi baráti körén és tisztelőinek nagy táborán kívül voltak igen előkelő rajongói és tisztelői. Barátai közé tartozott például Vay Péter gróf is, de életének ezekről a vonatkozásairól Károlyi Lajos legmeghittebb barátai előtt is csak igen ritkán beszélt. A középiskolákban a legjobb tanuló és a legjobb szavaló volt. Életének szegedi vonatkozásait betetőzte, amikor elköltözése előtt fenjárt a városházán és felajánlotta képeit, amelyek meggyőződése szerint sohasem voltak az övéi, hanem mindenienkiéi. A legszebb méltatást Bródy Sándor írta róla, aki le is rajzolta. A cikk Az Újságban jelent meg és a nagy romantikus legszebb zurnalisztikai munkáinak is az élén áll. A híres Róka-uccába Károlyi Lajos többé nem tér vissza, de a szegedi hatóságban remélhetőleg lesz annyi kegyelet a város elhunyt nagy fia iránt, hogy ezt az uccát a legrövidebb idő alatt róla nevezteti el.

Az elhunyt barátai a halálhír vétele után fentjártak a városházán, hogy a hatóság közreműködését és »áldozatkészségét« kérjék a temetésnél. Köztudomásu, hogy Károlyi a legteljesebb szegénységben és egyszerűségben élte le mindig puritán életét. Ami kevés neki kellett, azt ecsetjével megkereste, a hosszú betegeskedés azonban nyomorba döntötte. Élete utolsó hetében arról írt szegedi barátainak, Juhász Gyulának, Pásztor Józsefnek, Taussig Árminnak és Eidus Bentinnak, hogy valamilyen módon gondoskodjanak róla. Szegény Károlynak nagy megerőltetésbe kerülhetett, amíg ő, aki szuverénitását oly sokra becsülte, el tudta magát határozni, hogy ilyen tartalmu leveleket ír barátainak. Kapott is természe-

tesen néhány pénzküldeményt, de sajnos, ezeknek már kevés hasznát látta és most, hogy meghalt, az az egy kötelesség állt volna még fenn vele szemben, hogy méltó eltemetetéséről gondoskodjanak. A hatóság példátlan meg nem értést tanusított, amikor kétszáz ezer koronát és a következő sürgönyt küldte el Budapest tanácsának:

Székesfőváros Tanácsának.

A Rókus-kórházban elhalt szegedi illetőségű Károlyi Lajos festőművész részére kérek Szeged város költségére szegényjogos temetést engedélyezni.

Somogyi,

Szeged polgármestere.

Barátai és tisztelői nem tudtak megnyugodni ebben az elintézésben, amiért a következő tartalmu sürgönnel fordultak Budapest főváros tanácsához:

Budapest Székesfőváros tanácsának,

Budapest.

Hivatkozással Szeged városának 2548/927. eln. számú sürgönyére megboldogult Károlyi Lajos festőművész, Kéve tag barátai és művészetének rajongói mély tisztelettel kérjük,

Februárban százzal többen haltak meg Szegeden, mint januárban.

A kedvezőtlen arányszám a spanyoljárvány következménye. — A közigazgatási bizottság ülése.

(A Délmagyarország munkatársától.) A közigazgatási bizottság csütörtök délutáni ülésén a polgármester, az ügyészség és a különböző tanácsai jelentések tudomásulvétele után, a főispán előterjesztésére Szarvady Lajos elhalálozásával megüresedett bíróbizottsági tagsági helyre dr. Pap Róbertet választották meg. A tiszti főorvosi hivatal jelentése szerint a város februári közegészségügyi állapota nagy visszaesést mutat.

kegyeskedjenek az elhunyt nagy művésznek a székesfővárosi temetőben méltó sírhelyet kijelölni. Dr. Gyuricza Sándor egészségügyi főtanácsos, Ottovay Károly, Eidus Bentian fogász, Tardos Taussig Ármín főmérnök, Móra Ferenc a Petőfi Társaság tagja, Lengyel Vilma hírlapíró, Pásztor József lapszerkesztő, Juhász Gyula a Petőfi Társaság tagja.

Sürgöny ment azonkívül Rudnay Gyulához, aki közlelől ismerte, értékelte és nagyra becsülte Károlyit. Ez a sürgöny a következő:

Rudnay Gyula

Budapest,

Borz uccsa 4

Károlyi Lajos legkiválóbb szegedi festő budapesti Rókusban meghalt Szegedi tanács szegényjogu temetést kért székesfővárostól. Elhunyt barátai és tisztelői méltó sírhelyet kértek székesfővárosi tanácstól Szegedi művészek és műbarátok nevében kérjük Méltóságod közbenjárását.

A temetésről még nincs végleges intézkedés. De valószínű, hogy szombaton lesz.

Az éjszaka folyamán akció és tárgyalások indultak meg annak érdekében, hogy Károlyi holttestét hazahozassák és itt helyezték örök nyugalomra. Ezek a tárgyalások minden valószínűség szerint eredménnyel végződnek.

Február havában élve született 234 gyermek, a halálozások száma azonban 302-re emelkedett. Februárban százzal többen elhaláloztak volt, mint az előző hónapban. A főorvosi jelentés az influenzás megbetegedéseknek és az ezzel járó tüdőgyulladásoknak tulajdonítja a kedvezőtlen halálozási arányszámot.

A rendőri jelentés szerint februárban különleges esemény nem fordult elő.

Halálos szerencsétlenség a megáradt Tiszán.

Az ár elragadott egy hajóst és hat vontató lovat.

(A Délmagyarország munkatársától.) Súlyos szerencsétlenség történt csütörtökön délelőtt a megáradt Tiszán. A szerencsétlenség áldozata egy ember és hat hajóvontató ló. Az enyhébb idők beálltával Ujvári József klárafalvai hajótulajdonos egyszerű homokszállító hajója csütörtökön délelőtt elindult fölfelé a Tiszán homokért. A hajó a kora reggeli órákban még ott horgonyzott a Stefánia előtti partszakaszon és várta az indulás óráját. Ujvári József saját lovaival akarta felvontatni hajóját az áradó vizen az ujszegedi part mentén. A lovak délelőtt 10 óra tájban meg is érkeztek az ujszegedi oldalra. Ott a hajó egy rövid időre lehorgonyzott. A vontató köteleket kifeszítették és a hat ló megindult súlyos terhével a Maros-torok felé. A lovak mellett, ostorral kezében Vágó Mihály klárafalvai kocsis haladt. A hajó szerencsésen fel is ért a Maros-torok előtti füzeselekig, ahol »álljt« kiáltott a hajó kormányosa. A megáradt víz itt egészen a töltés aljáig szalad fel, úgy hogy a hajó vontatása a partmenti magas fák miatt lehetlenné vált. Vágó Mihály elhatározta, hogy a töltésről lehajtja a lovakat és a partmenti vízzel elárasztott füzében vontatja tovább a hajót.

A lovak alig haladtak

néhány lépést, amikor az első pár ló hirtelen elmerült egy mély kubikgödörben. Vágó Mihály meg akarta állítani a lovakat, de minden erőlködése hiábavaló volt. A lovakat egymásután sodorta a vízbe az omló part. Vágó Mihály tovább küzdött a lovak megmentéséért. A leeresztett huzókötéllel kezében ő is odaért a mély víz szélére és

egyetlen jajkiáltás nélkül eltűnt a hideg hullámok között.

Az egész szerencsétlenség oly gyorsan játszódott le, hogy a hajón tartózkodók még fel sem ocsudhattak rémületükből. Egy-egy löfével felbukkant még az áradó vízben, de azután már semmi sem jelezte a szerencsétlenséget.

A szerencsétlenségről azonnal értesítették a rendőrséget és az ügyészséget is. A rendőrség részéről dr. Véber Árpád rendőrkapitány, míg az ügyészség részéről dr. Kalmár Szilveszter ügyész szállott ki a szerencsétlenség színhelyére. A helyszíni szemlén megállapították, hogy a szerencsétlenségért senkit sem terhel a felelősség. A szerencsétlen sorsu Vágó Mihály saját vigyázatlanságának lett az áldozata azzal, hogy a mély vízbe került lovakat ki akarta menteni.

A hajósok később megpróbálkoztak még azzal, hogy Vágó Mihály holttestét felkutassák, de minden törekvésük eredménytelen maradt.

Magyar—román tárgyalások a volt erdélyi nyugdíjasok ügyében

Budapest, március 17. Tegnap este bizottság érkezett Romániából, hogy tárgyalja a békeszerződésnek azon kérdéseit, amelyek még függőben vannak Magyarország és Románia között. Magyar részről a tárgyalást Wodiáner Rezső báró követ vezeti. A tárgyaló felek ma délből 12 órakor összeültek a külügyminisztériumban és ezen az első ülésen résztvevő Stirzes román követ is. Hír szerint a tárgyalás különösen két pont körül fog folyni. Az első az okiratoknak és a közigazgatási levéltári anyagnak a felosztása, illetve a kölcsönök kiadása, a másik a volt erdélyi magyar tisztviselők nyugdíjának az ügye.